

1863 bleve de hidtil paa Skibsfarten hvilende Lastpenge, Fyrpenge og Skibsflaeringsportler ophævede, og istedet derfor blev der lagt en samlet Afgift paa Skibsfarten. Denne Skibsafgift bestaar altsaa af tre Poster, men den væsentligste af dem er Fyrpagiften, og Fyrpagiften erlægges ogsaa i de fleste andre Stater i det Hele af Skibsfarten. Det er altsaa fuldkommen billigt, at den ligeledes her i Landet gjør det. Der er blot den Forskjel mellem andre Staters Maade at ligne denne Afgift paa og den Maade, hvorpaa den lignedes her i Landet, at den her lignedes paa en langt billigere og retfærdigere Maade end i andre Stater. I andre Stater bliver nemlig Fyrpagiften opkrævet af Skibets Lastebæret, hvad enten det kommer i Havn helt eller halvt ladet eller endog undertiden helt tomt; men her i Landet opkræves Skibsafgiften kun af den bestuvede Del af Skibet saaledes, at Skibe kunne passere ind og ud af Havnen, uden at erlægge Skibsafgift, nemlig naar de ingen Ladning medføre. Det skulde man tro var en langt billigere Maade at opkræve Afgiften paa, idet Skibene altsaa, naar de ingen Fragt medtage, heller ikke betale nogen Skibsafgift. Men det er mærkeligt nok, at det netop er denne billige Maade, hvorpaa Skatten opkræves, der har bevirket, at Anskuelseerne ere blevene forvirrede. Man er gaaet over til den Antagelse, at det dreier sig om en Vareafgift, fordi den stod i Forhold til Varemængden, men det er jo aldeles forkert, og naar man fasholder det Syn, under hvilket denne Afgift rettelig bør ses, nemlig at det er en Fyrpagift, vil enhver Beskyldning for Ubillighed og Uretfærdighed falde til Jorden. Paa den anden Side kan det ikke negtes, at Skibsfarten for Diebliffet lider under et meget stort økonomisk Tryk, navnlig da den indenrigske Seilskibsart, og at det derfor vilde være meget heldigt, om man kunde lette den ved et eller andet Middel. Jeg tror dog, at man gjør sig Illusioner om den Betydning, som Ophævelsen af Skibsafgiften vil have for den indenrigske Skibsfart. Den indenrigske Skibsfart er en meget ringe Afgift, nemlig 4 Skilling pr. Ton, hvad ikke er Meget, især da, naar den ikke erlægges, undtagen naar Skibet medfører Varer, og jeg tror, at den indenrigske Skibsfart ikke i Længden vil bringe nogen pecuniær Fordel af denne Afgifts Ophævelse; thi, som Forholdene nu ere, ligger der rundt omkring i Havnene mange Smaaskibe, der ere oplagte, fordi Fragterne ere saa lave, at det ikke betaler sig for

dem at seile, men naar de nu faae den Opmuntring, som ligger i Ophævelsen af Skibsafgiften, blive disse Smaaskippere stimulerede til paany at udruste deres Skibe og sætte dem i Fart, men derved vil Tilbudet af Skibe, som allerede i Forveien er stort, uden at der er en tilsvarende Efterspørgsel, vore yderligere, medens Efterspørgslen vedbliver at være ringe, og Fragterne ville derved blive endnu lavere. Det, som vindes ved Skibsafgiftens Ophævelse, vil altsaa tabes ved de daarlige Fragter. Jeg skal indrømme, at der i Overgangen fra Skibsafgift til Afgiftsfrihed kan være en kort Periode, hvori der vil være nogen Binding for den indenrigske Skibsfart. Da jeg imidlertid har en Følelse af, at jeg staar noget alene med min Anskuelse om Virkningen af Ophævelsen af den indenrigske Skibsafgift, og da jeg anser den finansielle Betydning af denne Afgifts Ophævelse for at være meget lille, skal jeg høre mig for den almindelige Opinion og med Fornøielse stemme for Lovforslagets første og anden Paragraf, saaledes som de nu foreligge efter at have været behandlede i det andet Thing. Men ganske anderledes forholder det sig med min Stilling ligeoverfor § 3, saaledes som den nu lyder; thi denne Paragraf medfører et ikke ringe finansielt Tab for Staten i det Hele. Hvis kun de to første Paragrafer blive vedtagne, vil det medføre en Afgang i Statsindtægterne af omtrent 70,000 Kr. om Aaret, og disse 70,000 Kr. ville i alt væsentligt komme danske Statsundersaatter til Gode, idet omtrent hele den indenrigske Fart besørjes af danske Skibe. Der vil altsaa ikke være noget som helst Tab for Statskassens, hvis disse to første Paragrafer vedtages. Men ved § 3, som den nu foreligger, vil Statsstyrelsen yderligere tabe 200,000 Kr. om Aaret, og dette Tab, som Statsstyrelsen vil lide, vil ikke opveies ved en tilsvarende Besparelse for Statens Undersaatter, idet nemlig en meget stor Del af den Kraft, der foregaar paa de Lande, som ligge indenfor de to Rimer, Folkethinget har draget, besørjes af fremmede Skibe, tydske, norske, svenske og tilbels holdstke. Hvor stor en Del der er fremmede Skibe, er jeg ikke istand til at oplyse, men efter et Skøn tror jeg, at det er i det Mindste Halvdelen. Lovens finansielle Resultat vil altsaa være, at der vil gaa i det Hele 270,000 Kr. aarlig tabt for Statskassen, og af dem vil kun 170,000, eller saa omtrent, komme danske Undersaatter til gode, medens 100,000 Kr. ville komme fremmede Undersaatter til gode. Altsaa, dette Re-